

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ปี พ.ศ. 2517 คงศักดิ์ เจริญรักษ์ (2517: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูผลศึกษาจำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร มีการจัดโปรแกรมผลศึกษาในชั้นเรียนร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนร้อยละ 90 โปรแกรมการแข่งขันระหว่างโรงเรียนร้อยละ 82 โปรแกรมสหนาการร้อยละ 53 โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติร้อยละ 10 สำหรับปัญหาที่พบคือ ขาดอุปกรณ์สถานที่ และจำนวนครูผลศึกษายังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ปี พ.ศ. 2521 ปิยวรรณ เพ็ญสุภา (2521: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการสอนผลศึกษาของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูผลศึกษาโรงเรียนละ 3 คน จำนวน 230 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าจำนวนครูผลศึกษายังไม่เพียงพอ ครูผลศึกษามีงานรับผิดชอบมาก อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีทักษะทางการกีฬา และผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร

ปี พ.ศ. 2522 วิสิฐ เขมะภาคพันธ์ (2522: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูผลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการจำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนพณิชยการส่วนใหญ่ไม่ได้จัดสอนตามภาคบังคับในหลักสูตร แต่ได้จัดสอนวิชาอื่นแทน คือ บาสเก็ตบอล วอลเลย์บอล และสีกาส ส่วนปัญหาที่พบคือด้านสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนครูผลศึกษาไม่เพียงพอ รวมทั้งฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาผลศึกษาเท่าที่ควร

ปี พ.ศ. 2524 สุพรรณ จิตต์ภักดี (2524: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผลศึกษาจำนวน 91 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราษฎร์ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามหลักสูตร ครูผลศึกษามีจำนวนน้อย อุปกรณ์ทางผลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะครูภายในโรงเรียน ผู้บริหารไม่สนับสนุน และศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้คำแนะนำช่วยเหลือครูผลศึกษาเลย

ปี พ.ศ. 2525 วิวัฒน์ไชย วรบรร (2525: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย" โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ผลศึกษา จำนวน 55 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับน้อยทุกโครงการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ ซึ่งนักเรียนโรงเรียนสาธิตในส่วนภูมิภาคมีปัญหาอยู่ระดั้มาก

ในปีเดียวกัน สุรพล ศรีพลประพันธ์ (2525: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 216 คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูผลศึกษา งบประมาณ วัสดุทัศนูปกรณ์ และอุปกรณ์ผลศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่ม และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดหนังสือและเอกสารทางด้านผลศึกษาที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ครูผลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศการสอน และมีงานพิเศษมากเกินไป

ปี พ.ศ. 2526 พีชเรช พิริยหะพันธ์ (2526: ง-จ) ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผลศึกษาจำนวน 56 คน ผลการวิจัยพบว่า โครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียนและโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมีการจัดทุกโรงเรียน ส่วนโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน กับโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ จัดเป็นส่วนมาก ส่วนโครงการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนนอกคมีจัดน้อย ส่วนปัญหาที่ประสบ คือ อุปกรณ์มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดหนังสือ

และตำราใช้ประกอบการเรียนการสอน ขาดความรู้ในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ขาดอุปกรณ์ทางเทคนิค และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา

ในปีเดียวกัน สุภทินี มหิทธิสุนทร (2526: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการนิเทศ และการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหาร 100 คน ครูพลศึกษา 100 คน จาก 50 โรงเรียน และพลศึกษานิเทศก์ 12 คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนพลศึกษานิเทศก์มีน้อยและไม่มีเวลาสำหรับการนิเทศ ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ กับความต้องการของสถานศึกษา ขาดหนังสือเกี่ยวกับเทคนิคการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์พลศึกษาไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน และขาดการวางแผนการสอนร่วมกันระหว่างครูพลศึกษากับพลศึกษานิเทศก์

ปี พ.ศ. 2528 ประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2528: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหาร และครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกโรงเรียน จำนวน 178 ชุด ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาทุกโครงการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับเด็กปกติ ไม่มีโรงเรียนใดจัดเลย สำหรับปัญหาที่ประสบมากที่สุด งบประมาณมีไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและผู้ปกครองไม่ค่อยเห็นความสำคัญ และไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดโปรแกรมพลศึกษา รวมทั้งศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้คำแนะนำ สนับสนุนและช่วยเหลือเท่าที่ควร ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอ และไม่ครบทุกกิจกรรมที่จัด สถานที่ฝึกกิจกรรมโดยรวมมีไม่เพียงพอ และอยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะสม ขาดหนังสือและเอกสารความรู้ทางด้านพลศึกษาสำหรับค้นคว้าเพิ่มเติม ขาดยานพาหนะและไม่มีความสะดวกในการเดินทางไปร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน รวมทั้งสภาพภูมิอากาศและฤดูกาลเป็นอุปสรรคต่อการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

ปี ค.ศ. 1972 โคเกอร์ (Coker 1972: 1484-1485-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายในโรงเรียนชุมชน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ของรัฐหลายชิ้น" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาจำนวน 75 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายได้รับการปรับปรุงขึ้นมาก แต่ยังคงขาดผู้ทำงานด้านนี้ รวมทั้ง การวางแผนงานสำหรับวิชาพลศึกษา ได้จัดเตรียมโปรแกรมการสอนอย่างดี แต่การสอนพลศึกษา ยังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

ปี ค.ศ. 1974 ปอตีลา-ซัวเรย์ (Portella-Suarey 1975: 5908-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในรัฐ เพอร์โตริโก" โดยใช้วิธีสังเกตการณ์และสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 12 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโดยรัฐมาใช้เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพของความเป็นจริงกับสภาวะของโรงเรียนนั้น ๆ จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษามีน้อย นักเรียนแต่ละชั้นมีจำนวนไม่แน่นอน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก อีกทั้งโปรแกรมทางด้านพลศึกษายังต้องได้รับการปรับปรุงในด้านต่าง ๆ อีกมากมาย เพื่อพัฒนาและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ในปีเดียวกัน เบสแมน (Bestman 1975: 6495-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภออานาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงผลของคุณภาพและประโยชน์ในปัจจุบันของโปรแกรมพลศึกษา ของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอานาไฮม์ จำนวน 25 โรงเรียน โดยการใช้แบบสำรวจของ เนลสัน (Neilson Score Card) ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะครูทำการสอน จะต้องเตรียมตัวให้พร้อม และปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. โดยทั่วไป ๆ ครูผู้สอนพลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนอื่น ๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการสอน บุคลิกภาพ และอุปนิสัย
3. สถานที่และอุปกรณ์มีอยู่ไม่เพียงพอ และไม่เหมาะสม
4. ในด้านโปรแกรมการสอน ครูพลศึกษามักไม่กำหนดเนื้อหาในการสอนอย่างแน่นอน
5. ครูพลศึกษามีชั่วโมงการเรียนการสอนมากเกินไป
6. มีการจัดเฉพาะโปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลักเท่านั้น โปรแกรมอื่น ๆ แทบจะไม่มีการจัดขึ้นเลย
7. ขาดตำราและคู่มือในการเรียนการสอนของครูพลศึกษา

ปี ค.ศ. 1977 แครนดอลล์ (Crandall 1977: 7020-7021-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "คุณค่าของกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันที่มีต่อวิทยาลัยช่างศิลปขนาดเล็ก" โดยใช้แบบสอบถามถามนักศึกษาของวิทยาลัยช่างศิลปขนาดเล็กในแคลิฟอร์เนียตอนใต้ จำนวน 5 แห่งรวม 1,000 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความเห็นว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันให้ผลในทางบวกต่อโปรแกรมทั้งหมดของวิทยาลัย
2. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความคิดเห็นของเพศหญิงและเพศชายเกี่ยวกับคุณค่าของกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน
3. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกับนักศึกษาที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน

ปี ค.ศ. 1978 ฮอร์ตตัน (Horton 1978: 3450-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมผลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของรัฐโออาแกนส์" โดยใช้แบบสำรวจของเนลสัน คอมเมอร์ ออลเซน (Neilson-Comer-Allsen Score Card) ในวิทยาลัย 6 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของครูผู้สอนอยู่ในระดับปกติ
2. ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา
3. การจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ
4. การช่วยเหลือในวงวิชาชีพออยู่ในระดับสูงกว่าปกติ
5. โปรแกรมการศึกษาของครูอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ

ปี ค.ศ. 1980 โมซาฟารี (Mozafari 1980: 5778-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐฟลอริดา" โดยใช้แบบสอบถามถามหัวหน้าหมวดพลานามัย 210 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางลบต่อโครงการสอนผลศึกษา โครงการแข่งขันกีฬากายใน และโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกต่อการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน

ปี ค.ศ. 1981 ฮิซากะ (Hisaka 1981: 599-600-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้วิธีเดลไฟเพื่อศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่กระทบต่ออนาคตของโครงการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อนันทนาการในวิทยาลัยชุมชนอเมริกัน" โดยใช้วิธีเดลไฟ (Delphi Technique) กับสถาบันการศึกษาและวิทยาลัยในภาคต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกา จำนวน 46 แห่ง ผลการวิจัยพบว่าความเปลี่ยนแปลงในด้านความคาดหวังและความเสียหายจะเกิดขึ้นกับการดำเนินการด้านการเรียนการสอน งบประมาณสวัสดิการ เครื่องอำนวยความสะดวก โครงการแข่งขันกีฬายานนอกและโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ การเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในช่วง 10 ปีของ ค.ศ. 1980 สิ่งสำคัญที่ผู้บริหารควรกระทำคือ การพิจารณาโปรแกรมหลักสูตรต่าง ๆ และวางแผนงานในระยะยาว เพื่อให้การจัดโปรแกรมดำเนินไปอย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ในปีเดียวกัน ชูเนเมคเกอร์ (Schoonmaker 1981: 1535-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยในวิทยาลัยคริสเตียนที่ได้เลือกสรรแล้ว" โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้จัดการ โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยคริสเตียนในคอนกลางของแอตแลนติก และตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาวิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาติ (National Christian College Athletic Association) ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการจัดและดำเนินการกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในวิทยาลัยเหล่านี้ไม่ได้ยึดถือหลักการต่าง ๆ มากนัก และการสนับสนุนหลักการต่าง ๆ จะเป็นเครื่องนำไปสู่การขยายและความคล่องตัวในด้านงบประมาณสำหรับโปรแกรมกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ และให้ได้ผลในด้านการประสานงานกันอย่างดี สำหรับสมาคมกีฬาวิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาตินั้น ไม่ค่อยให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยคริสเตียนขนาดเล็กเท่าที่ควร

ปี ค.ศ. 1982 นานทอกมาห์ (Nantogmah 1982: 1080-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐไอโอวา ซึ่งมีกิจกรรมที่นักเรียนปีสุดท้ายชอบ และจากการเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐไอโอวา" โดยใช้แบบสอบถาม ถาถามักเรียนปีสุดท้าย 4 คนต่อ 1 โรงเรียน จำนวน 68 โรงเรียน และถามผู้ทรงคุณวุฒิ 48 คน จากวิทยาลัย 22 แห่ง ผลการวิจัยว่า

1. มีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างกิจกรรมที่จัดให้กับกิจกรรมที่นักเรียนปีสุดท้ายชอบ
2. กีฬาประเภททีมเป็นที่นิยมอย่างมากในโรงเรียน

3. นักเรียนปีสุดท้ายต้องการให้จัดกีฬาประเภททีมมากที่สุด
4. ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าควรจัดกิจกรรมกีฬาประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ และกีฬาเพื่อสุขภาพให้มากที่สุด

ในปี ค.ศ. 1983 วิลค์ (Wilke 1983: 2278-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "อนาคตของโครงการสอนพลศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีเคลฟ" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารโครงการสอนพลศึกษาทั่วไปของวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ควรจะมีวิชาเกี่ยวกับสมรรถภาพของระบบหายใจ โภชนาการ และการควบคุมน้ำหนักของร่างกายให้มากขึ้น ซึ่งควรจัดให้มีภาคปฏิบัติด้วย
2. ผู้บริหารควรเข้าใจและเห็นคุณค่าของกิจกรรมทางพลศึกษา และต้องสนองตอบต่อความต้องการของนักศึกษาด้วย
3. ควรพิจารณาจัดโครงการพลศึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของกระบวนการศึกษา
4. ควรจัดให้เป็นวิชาที่นับหน่วยกิตการเรียนด้วย
5. ควรปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการออกกำลังกาย และเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อสุขภาพมากกว่าเพื่อแข่งขัน
6. บทบาทของโปรแกรมพลศึกษาจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต
7. วิธีสอนกิจกรรมพลศึกษาควรคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียน
8. ควรมีการรวมวิชาที่เข้าซ้อนเข้าด้วยกันเพื่อประหยัดงบประมาณ

ในปี ค.ศ. 1984 พอนเคอร์ (Ponder 1984: 3320-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบ การเตรียมโปรแกรมของครูพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนในรัฐแคลิฟอร์เนีย"

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ นำมาจากสถาบันการศึกษาที่มีอายุ 4 ปี จำนวน 10 สถาบัน ทั้งของเอกชนและรัฐบาลในรัฐแคลิฟอร์เนีย จำนวนกลุ่มประชากรที่มีส่วนร่วมจาก 10 สถาบัน ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่บริหารงานพลศึกษา เจ้าหน้าที่ประจำคณะและห้องสมุด ประมาณสถาบันละ 50 คน การเก็บข้อมูลกระทำโดยการไปพบปะและสัมภาษณ์ (Visitation-Interview) และใช้แบบสอบถาม Bookwalter-Dollgener Score Card ซึ่งผู้สำรวจต้องจัดแบ่งบัตรคะแนนของแต่ละสถาบันที่เกี่ยวข้อง

สถาบันการศึกษาของรัฐบาลเป็นกลุ่มที่ได้มีการจัดลำดับ ขั้นตอนการพัฒนา การเตรียม
โปรแกรมสำหรับครูพลศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนี้ โดยเริ่มจากสนามกีฬาในร่มและจบด้วยเรื่อง
เกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดและโสตทัศนอุปกรณ์

เป็นที่น่าสังเกตว่า การตอบสนองจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาลให้ความสำคัญแก่
สนามกีฬาในร่มมาก ในขณะที่สถาบันของเอกชนให้ความสำคัญแก่นโยบายและการใช้หลักสูตร
แต่ทั้งกลุ่มต่าง ๆ ก็ให้ความสำคัญแก่การใช้ห้องสมุดและโสตทัศนอุปกรณ์น้อยมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย